

*Slutet*

## **Slagfältet**

Plötsligt så vaknar jag med en stor pulserande smärta i huvudet. Jag fäster min blick mot himmelen. Jag ser hur världen ovan mig har mörknats av eldens plågande rök och hur dom svarta molnen förbjuder solens strålar från att skina.

Smärtan jag känner är obeskrivlig, ett lidande jag bara vill skall ta slut. Jag försöker att minas vad som hänt, men i förgäves. Jag lägger lätt min darrande hand på mitt huvud och känner blodet som rinner genom håret. Blodet som nu runnit från mitt huvud ner för mitt bleka ansikte. Jag fuktar mina läppar som är torra av törst, och jag känner en lätt smak av järn, jag blöder.

Jag är svag, mina kläder är täckta av blod och mina skor är trasiga. Runt omkring mig ser jag det jag fruktat i hela mitt liv. Kroppar som icke andas mer, en mark som har färgats rött av blod och ett hav av pilar.

Jag gör ett försök att resa mig från den kalla och hårda marken, men min kropp är vek. Hastigt gör jag ett försök men en bitande smärta i mitt lår hindrar mig.

Jag vänder blicken mot mitt vänstra lår, Jag ser något som liknar ett sprucket träskäft med en fager snövit fjäder. Det är en pil som trängt sig igenom mitt grova lår. Jag tar tag med ett fast grepp för att slita bort pilen från min kropp, men den sitter för djupt fast. Jag känner hur den spetsiga stålbiten gör mina muskler lama, och jag känner hur min kropp börjar strejka mot min hjärna. Jag vill inte dö, men min själ håller på att ta farväl.

En sista blick ut över fältet, där kriget nu är slut, Jag känner en fasansfull stank av brända lik och ruttet blod. Min tanke kan inte slita sig ifrån att sluta tänka på dom hus som brunnit och dom familjer som försvunnit.

Jag känner min puls som sakta tinnar bort och själen som nu lämnar min kropp.

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Petronellablomberg med Poeter.se id #50532 innehar upphovsrätten